

Θουκυδίδου *Ιστορία*, 3, 75.1-75.4.1

1. ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ

A. Την επομένη φθάνει από τη Ναύπακτο ο Νικόστρατος του Διειτρέφους, στρατηγός των Αθηναίων, για να βοηθήσει τους δημοκρατικούς με δώδεκα πλοία και πεντακόσιους Μεσσήνιους οπλίτες. Αυτός προσπάθησε να τους συμβιβάσει και τους έπεισε τελικά να συμφωνήσουν μεταξύ τους ώστε να δικαστούν δέκα άνθρωποι, οι πρωταίτιοι (που άλλωστε είχαν ήδη φύγει), και οι υπόλοιποι να μείνουν ανενόχλητοι στις εστίες τους, αφού συμφιλιωθούν οι αντίπαλοι και συνάψουν πλήρη συμμαχία με τους Αθηναίους, ώστε να έχουν τους ίδιους εχθρούς και φίλους με αυτούς. Ο Νικόστρατος, όταν έφερε αυτά σε πέρας, ετοιμαζόταν να αποπλεύσει. (μτφ. Ν. Μ. Σκουτερόπουλου, Αθήνα: Πόλις, 2011)

B. Και **την επόμενη μέρα** ο Νικόστρατος, ο γιος του Διειτρέφους, στρατηγός των Αθηναίων, **φθάνει** από τη Ναύπακτο για να βοηθήσει με δώδεκα πλοία και πεντακόσιους Μεσσήνιους οπλίτες· και προσπαθούσε να επιτύχει **συμφωνία** και τους πείθει **ώστε να συμφωνήσουν μεταξύ τους να δικάσουν** μεν δέκα άνδρες, τους κατ' εξοχήν **υπαίτιους** (τους δέκα ολιγαρχικούς), **οι οποίοι όμως δεν έμειναν πλέον εκεί** (στην Κέρκυρα), **και οι υπόλοιποι να παραμείνουν** (στο νησί) **αφού κάνουν συμφωνία μεταξύ τους και με τους Αθηναίους, υπό τον όρο να θεωρούν τους ίδιους εχθρούς και φίλους.** Και ο μεν (Νικόστρατος) αφού πέτυχε αυτά, επρόκειτο να **αποπλεύσει.** (μτφ. Επιστημονικής Ομάδας)

* με έντονη γραφή οι προτεινόμενες νεοελληνικές αποδόσεις στα γλωσσικά σχόλια του σχολικού βιβλίου

5. 1-δ, 2-α, 3-β, 5-ε, 7-γ

8. α-Λ, β-Λ, γ-Σ, δ-Σ, ε-Λ